

País Valencià

	1983		1987		1991	
	%	ESCONS	%	ESCONS	%	ESCONS
PSOE	51,84	51	41,77	42	43,4	45
AP-PDP-UL-UV	32,16	32				
AP			23,96	25		
PP					27,8	30
UV			9,24	6	10,6	8
PCE-PCPV	7,52	6				
EU-UPV			8,03	6		
EU					7,6	6
UPV	2,95				3,7	
CDS	1,90		11,38	10	3,8	
Altres	3,63		5,62		3,1	

Autonòmiques: País Valencià, per a tots els gustos

Emerit Bono, portaveu habitual de les decisions del govern valencià, va fer acte de presència a les 11.30, una hora després de l'horari previst, fet una fúria i nerviós. La seu de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, habilitada per a l'ocasió com a centre oficial de recollida de dades, n'era l'escenari. Amb la loquacitat que el caracteritza, va proclamar la majoria absoluta del PSOE al Parlament valencià. "Amb l'escrutament actual, del tenor *sigüent*, el 52,1 %", va precisar. Va atribuir xifres a les formacions que obtenien passatge al Palau de Benicarló (PSOE, 48; PP, 30; UV, 8; EUPV, 6) i, posteriorment, va comentar l'eclipsi del CDS i, quant a UPV, va dir que pels vots computats "no li *pretén escon*". Hi havia paelles colossals a la intempèrie.

Mentrestant, a la Sala Xuquer, tres centenars de militants d'Unió Valenciana, que al llarg de la nit anirien incrementant-se, respiraven eufòria municipal i autonòmica. I ho feien davant dos monitors de televisió i un menú gratuït i mesocràtic, amb abundància de truites, mentre el seu cabdill estava reunint en petit comitè esperant novetats. El dia anterior, el de la jornada de reflexió, la part de més pes de les candidatures municipal i autonòmica havia anat a dinar al restaurant d'El Corte Inglés, un lloc de màxima concurrència en un dissabte, amb la presumpta finalitat de fer-se veure i aconseguir un efecte d'electoralisme visual.

Unes hores abans que el portaveu fera gala de la seua facilitat de paraula, **Joan Lerma** i **Clementina Ródenas** havien so-

pat un entrepà solidari a la seu del PSPV-PSOE, al carrer d'Albacete, on hi havia tranquil·litat i silenci. Tranquil·litat autonòmica i silenci municipal. El PSPV-PSOE, posteriorment a la conferència de premsa celebrada a les 2.30, va traslladar la tranquil·litat i els silencis de les ciutats de València i Castelló a un *pub* del carrer del Convent de Jerusalem, on van acudir, després de passar per la seu de la Conselleria de Cultura per tal de constatar xifres, Joan Lerma i Clementina Ródenas.

El PP havia muntat el seu quarter general a l'Alameda Palace, on **Pedro Agramunt** es felicitava pels primers resultats entre la *fumaguera* dels havans i l'explosió de les ampolles de xampany que acompanyaven les set-centes persones que s'hi havien aplegat. El partit no va tenir el detall de la barra lliure. Requerit per EL TEMPS sobre **Vicent González Lizondo**, el president del PP va manifestar que tenia ganes d'abraçar-lo, ja que, sumant els esforços, **Rita Barberà** resultaria la nova alcaldessa de València. Els resultats autonòmics, quedaven relegats a un segon terme.

Esquerra Unida havia convocat el seu contingent a l'Hotel Inglés, on hi havia mitja eufòria. I, segurament, que l'aparell de l'aire condicionat s'haguera avariada i emetera brises polars, hi contribuïa. **Albert Taberner** es mostrava expeditiu, perquè a l'endemà els seus fills anaven d'acampada i els havia d'arreglar la motxilla, però satisfet, ja que havien aconseguit representants per totes les circumscripcions i, al seu parer, s'havien consolidat com a formació política. "Ara, va expressar al

nostre setmanari, som l'esquerra valencianista i ecologista".

La plana major d'UPV, que no havia aconseguit el percentatge que estipula l'Estatut per obtenir representació, s'havia aplegat a la seu, al carrer de l'Almirante. Els presents estaven enutjats amb el tractament dels mitjans de comunicació, sobretot amb el de Canal 9-TVV, que, segons ells, equivocava els resultats. **Pere Mayor**, que havia aconseguit ser regidor per Ontinyent, camuflava la seua lògica decepció per no revalidar l'escó parlamentari: "Sabíem que era un repte difícil. A partir d'ara, la nostra plataforma seran els municipis, i no deixarem de fer política. Ja estem acostumats a fer-la fora del Parlament".

**BALEARS, L'IMPERI DEL PP
I L'ASCENS DEL PSM**

El Consolat de Mar va ser escenari d'una altra classe de comerç, transformat en el centre oficial de recaptació de dades. Els resultats que han de configurar el pròxim Parlament no es van fer esperar: PP, 31; PSOE, 21; PSM-EE, 5; IE (Independents d'Eivissa), 1; UIM (Unió Independent de Mallorca), 1.

Al carrer de l'Estudi General, on hi ha la seu del PP, imperava l'eufòria total. Puros i xampany (el PP de Balears i el valencià estan vertebrats). D'allà, van fer processó victoriosa al Consolat de Mar, al crit de "¡Presidente!, ¡Presidente!" i "¡Alcalde!, ¡Alcalde!". El nou alcalde, **Joan Fageda**, estava fora de si.

Illes Balears

	1983		1987		1991	
	%	ESCONS	%	ESCONS	%	ESCONS
CP	35,21	21				
AP-PL			37,13	25		
UM	15,42	6	9,11	4		
PP-UM					47,3	31
PSOE	35,11	21	32,84	21	29,9	21
PSM-PSI	5,54	2				
PSM-EN			4,93	2	8,10	5
EU-IU			1,97	2		
CDS	2,18		10,28	5		
PDL	1,27	1				
CIM	10,6	1				
Altres	2,99		3,74		14,7	2

El nacionalisme valencià suspèn la prova

Unió Valenciana ha fracassat en l'intent de convertir-se en la llista més votada a la ciutat de València, ja que ha obtingut un pitjor resultat a les Corts valencianes respecte a les darreres eleccions autonòmiques de 1987. Tot i això, el partit regionalista aconseguí per primera vegada representació en la circumscripció de Castelló, on fins i tot iguala en nombre de vots la Unitat del Poble Valencià. UV consolida i augmenta una significativa representació municipal a Nules, Vila-real, Moncofa i Borriana. La circumscripció de València continua sent el nodriment electoral del regionalisme conservador: més enllà del camí de Trànsits, caldrà començar a analitzar amb profunditat la progressió d'UV. Alacant és l'assignatura pendent de les dues formacions d'àmbit comunitari, en obtenir UPV el resultat més magre de tot el país, un 2'7 per cent, que contribueix a l'absència de representació política del nacionalisme. En el moment de redactar aquest comentari, UPV podria superar en 15.000 vots el seu sostre electoral de les eleccions autonòmiques del 1983. Percentualment, el partit nacionalista passa del 2'95 al 3'7, però la clàusula de barrera estatutària li barra l'entrada a les Corts valencianes. Com ja comentarem la pròxima setmana, la geografia electoral d'UV i de la UPV comença a estar focalitzada en comarques d'incidència privativa molt sòlida on la interacció mútua sembla obrir el pas a una curiosa competència pel vot autoctònia. El fet emblemàtic que a la Safor

UV supere en 5 punts la UPV hauria de fer meditar sobre algunes mixtificacions comarcals innecessàries. Una implantació municipal més forta i un nombre de candidatures presentades molt més consistent podrien haver-nos estalviat els disgustos de les exèquies electorals del valencianisme polític.

Convergència i Unió veu interromput el seu acostament municipal al PSC i es redueixen els seus resultats a Girona, Barcelona i Lleida. Només a Tarragona, CiU aconseguí la majoria absoluta, cosa que li permet revalidar l'etapa de govern que acaba d'iniciar sense el suport del PP i del CDS. Tot fa pensar que a les comarques tarragonines ha estat la coalició nacionalista la que ha succionat el vot centrista.

ERC no ha obtingut representació a les ciutats catalanes més significatives, si exceptuem el cas de Girona. A les Illes ha de ser remarcada la presència del PSM a l'Ajuntament de Palma amb dos regidors, i 5 diputats del PSM-EE al Parlament balear, que no seran cap obstacle per a la majoria absoluta assolida pel PP a les dues institucions. Els ex-UM de la Unió d'Independents de Mallorca obté un únic diputat, idèntic resultat que l'escisió del PP, els Independents d'Eivissa. Al capdavant, el nacionalisme polític a Mallorca continua enquistat en una posició perifèrica respecte a la formació i canvi de signe de les diverses majories.

Miquel Nadal i Tàrrega
Equip d'Investigació de l'IVEPS

A la seu del PSOE, per contra, hi havia cares de pomes agres. Els socialistes balears no havien aconseguit ni tan sols evitar la majoria absoluta de **Canellas**. A la 1.30 van tancar la seu del carrer de la Puresa i van posar el rumb cap al llit, moralment destrossats. Va ser una de les seus que primer van tocar retirada. En aquell moment, el fins ara alcalde de Calvià i ex-capellà, **Francesc Obrador**, que no es presentava a la reelecció, va dir: "Confii en sa resurrecció".

Els del CDS ho tenien pitjor, en tot cas, i **Joan Serra**, el *one* per Eivissa, va penjar un cartell a la porta de la seu que deia: "Cerrado por defunción del partido".

Al principi, la militància del PSM es manifestava discretament eufòrica en els seus locals del carrer de Navarra, però a mesura que transcorria la dilatada nit se'ls feia difícil amagar que el 26-M els havia convertit en la tercera força política de les Balears, que no és cap broma tal i com queda el mapa.

La nit va donar de si segons els va anar als implicats. Per exemple Els Verds, que havien posat molt en l'intent, acreditant les realitzacions aconseguides gràcies a la seua pressió, no van poder celebrar gran cosa. Els Verds estaven negres. Idèntica sort va córrer Izquierda Unida. Aquesta nit, alguns han fet la millor operació de la seua vida; altres, hauran de treballar per a viure. La democràcia té aquestes manies.

Equip Eleccions 91